

vare den Gang imod det. Det er altsaa, som sagt, en stor Tilfredsstillelse for mig, at vi nu have Forslaget saaledes forelagt, at der er Udsigt til at faa det ført igennem. Dernæst maa jeg gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til selve Forslaget. Jeg har, da jeg fik den højtærede Ministers Forslag i Hænde, foretaget en nøjagtig Sammenligning mellem det Forslag, jeg i sin Tid udarbejdede, og den højtærede Ministers Forslag. Det er jo en Kendsgerning, at Arvelodderne falde sjældnere og sjældnere, jo større de blive. Ere de meget store, falde de meget sjældent, men efterhaanden som de blive mindre og mindre, falde de hyppigere og hyppigere, og paa de Arvelodder, man kunde gøre Regning paa vilde falde ret hyppigt, vilde mit Forslag i mange Tilfælde give en større Indtægt for Statskassen end den højtærede Ministers Forslag. Med Hensyn til andre tilsvarende Arvelodder er den højtærede Ministers Forslag lidt over mit, men Forskellen er kun Brøkdele af Procent, der er intetsteds paa dette Omraade Tale om Forskel paa hele Procenter. Er den højtærede Ministers Forslag altsaa lidt forud for mit paa nogle Omraader, vil mit Forslag, naar der f. Eks. er Tale om Arvelodder paa 20,000, 30,000, 40,000, 50,000 Kr. og deromkring, give mere Indtægt for Statskassen, altsaa beskutte de paagældende noget højere, end Ministeren har tilsigtet. Den ærede Ordfører sagde, at Ministerens Forslag var langt mere radikalt end det Forslag, jeg i sin Tid har stillet, men det er altsaa ikke Tilfældet, det er en fejltagtig Belysning at stille det i. Forskellen i Radikalisme er ikke saa meget stor, undtagen netop paa de højere Arvelodder, men ogsaa med Hensyn hertil erkender den ærede Ordfører, at jeg for en af Grupperne havde foreslaaet en højere Beskatning end den, der er foreslaaet af Ministeren. Jeg skal i øvrigt erkende, at Ministerens Forslag med Hensyn til Arvelodder i lige nedstigende Linie kan give en højere Procent for de større Arvelodders Vedkommende end det, jeg den Gang tillod mig at foreslaa, men saa er jeg paa andre store Arvelodder gaet lige saa højt op eller endog højere end Ministeren.

Men for at stille denne Sag i den Belysning, som jeg mener, den bør ses i, vil jeg pege paa noget, som ogsaa blev fremdraget under Behandlingen af Toldloven, og det er de politiske Forhold, under hvilke disse Forslag bleve stillede, baade

med Hensyn til Toldloven og med Hensyn til Arveskatten.

Formanden: Jeg maa dog advare det ærede Medlem imod at komme ind paa en Omtale af almindelige politiske Forhold.

P. Knudsen: Naar det Forhold, jeg vil omtale, staar i direkte Forbindelse med det Forslag, jeg i sin Tid har stillet, og som er blevet omtalt af den højtærede Minister, maa jeg dog have Lov til at berøre det. Jeg skal ikke komme ind paa de politiske Forhold i den Forstand, som det maaske er befrygtet af Formanden, men kun paa den direkte Paavirkning, som mit Forslag fik fra den Situation, der da forelaa. Det, at jeg den Gang tillod mig at foreslaa en Baandlæggelse af de Midler, som kom ind ved Arveskatten, til visse bestemte Formaal, stod i direkte Forbindelse med, at man under de daværende Forhold ikke gerne vilde have alt for mange fri Penge ind i Statskassen. Der er en Forskel paa de politiske Forhold den Gang og nu. Ingen af mine Partifæller vilde stille saadanne Forslag under de nuværende politiske Forhold.

Endvidere var der, da jeg stillede dette Forslag i Skattekommissionen — og det har bekræftet sig senere, da Sagen er kommen frem fra forskellig Side, dels fra det radikale Venstre, dels fra Ministeren — nogen Tilbøjelighed til at slutte sig til Tanken om en forøget Arvebeskatning, medens der f. Eks. ingen Tilbøjelighed var til at slutte sig til mit Forslag om Værdistigningsskat, hvorfor jeg gik ret vidt med Hensyn til den Maade, hvorpaa Værdistigningen skulde beskattes. Da der viste sig nogen Tilbøjelighed til muligvis at slutte sig til mit Forslag om Arveafgiften, afpassede jeg det selvfølgelig noget derefter, idet det for mig kom an paa at bryde Isen for en saadan Beskatning, og jeg derfor ikke vilde gøre Forslaget mere vidtrækkende, end at jeg kunde tænke mig Muligheden for en Tilslutning fra andre Kommissionsmedlemmer. Da endelig Kommissionens Betænkning skulde afgives, fik jeg imidlertid ikke den Tilslutning, jeg en Tid lang havde haabet paa. Men man maa altsaa se saaledes paa mit Forslag, at det var afpasset efter, hvad jeg tænkte mig Muligheden af at faa gennemført.

Den ærede Minister vilde derimod gøre det til et Programforslag fra Socialdemokraternes Side, idet han udtalte: Deres Repræsentant har sagt, at saa og